

DIA DE LES ILLES BALEARS 2021

DISCURS DEL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Presidenta, autoritats, diputats i diputades, senyores, senyors...

Bon dia a tothom...

Avui és un dia assenyalat, sí.

Avui és un dia a on la nostra societat s'atura un moment per recordar el que hem aconseguit i el que volem ser els propers anys.

Avui és un dia a on donam protagonisme a la nostra principal eina per ser millors i més forts: l'Estatut.

Però avui no és un dia qualsevol. Avui no és un 1 de març com el que hem viscut des de fa 38 anys. I tots sabem perquè.

El 9 de febrer de l'any passat es va diagnosticar el primer cas de COVID a Balears. I des d'aquell moment, a les nostres illes res va ser igual de la mateixa forma que tot va canviar al mon.

Hem passat dotze mesos amb fets que només s'atrevien a descriure en obres de ficció. I, desafortunadament, bona part s'ha fet real. Hem vist i viscut situacions que han afectat a tots els àmbits de les nostres vides, des del més públic al més íntim. Ha canviat la forma de interrelacionar-nos, de fer feina, de viure.

Si mai hi ha hagut un consens clar és per afirmar que la pandèmia actual és la pitjor situació de la nostra història recent. Pel que suposa i el que suposarà. Pels greus efectes sanitaris, socials i econòmics.

Però estam aquí. Avui, recordant un any més que l'Estatut ens ha permès gaudir en el passat recent d'una etapa pròspera de desenvolupament social, cultural i econòmic. Aquest acte, enguany, és una petita victòria contra una crisi que ens ha robat moments, il·lusions, projectes i, sobretot, vides.

Les vides de moltes persones que no han pogut resistir el cop del virus i que es mereixen que en aquest moment tinguem uns moments de record cap a ells,

cap els que ens han deixat, i de suport a totes les seves famílies i amics. Si m'ho permeten, voldria guardar uns moments de silenci i record cap a la víctimes de la COVID, com a humil però sentit homenatge a tots els que ja no hi són i de suport als que es queden amb la tristor, que s'anirà assumint amb el temps.

Per tots ells, hem de començar a mirar cap endavant i aconseguir reduir els efectes socio-sanitaris d'un virus que ha ressaltat les nostres febleses. Paradoxalment, el que ens convertia en una de les principals locomotores econòmiques d'Espanya ha provocat que, avui, ho passem pitjor que a d'altres zones d'Espanya i d'Europa.

Són moments de grans dificultats. És una evidència innegable. Milers de persones, ara mateix, viuen amb una incertesa que està afectant a la seva economia domèstica i, fins i tot, a la seva salut mental. Són mesos d'angoixa per molts, que han trobat com a millor antídot la solidaritat i comprensió del que els envolten i la resposta continuada de les administracions.

Perquè crec que és just afirmar que amb aquesta pandèmia també hem descobert algunes de les nostres fortaleses. Al capdavant d'elles, com dic, la nostra societat. Sempre seran poques les vegades que reconeixem l'esforç i sacrifici que estan demostrant els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers.

En primera línia, el personal sanitari que segueix fent feina com si no hagués passat un any d'esforç sense límit. Però també els membres de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, de les policies locals, a tots aquells que ens atenen a les botigues i als supermercats, en els mercats, a les apotecaries, als que fan net els nostres carrers, els transportistes i repartidors... En definitiva, a tots els que ens han permès mantenir els serveis essencials i que han demostrat coratge, vocació de servei i compromís.

Perquè només amb la disciplina i solidaritat de la nostra societat s'està aconseguint resistir i avançar en la lluita contra el virus.

Això fa que, mentre la ciència ens dona eines, la lluita contra la COVID és una lluita de resistència. Com la dels empresaris i treballadors, que des de fa un any intenten mantenir vius els seus negocis i activitats.

Ara mateix, el dia a dia de les fàbriques, les botigues o els hotels són una incògnita que manté en pausa la nostra economia. El virus i les mesures necessàries per reduir els seus efectes han provocat una commoció

desconeguda pels experts. Però, així i tot, malgrat la manca d'antecedents, s'estan oferint respostes per a que, com a mínim, estigui amb ajuda assistida la nostra economia a l'espera d'un nou enlairament.

I no és fàcil trobar l'equilibri que permeti protegir la salut i salvaguardar l'economia. Aquest és el gran repte que planteja un virus nou que té conseqüències mortals i que està posant a prova el nostre sistema sanitari. El mateix sistema que hem aixecat aquests darrers 45 anys i que ens permet avui aguantar les fortes investides de la COVID.

Com el sistema de protecció social i laboral, que ha experimentat un creixement suficient com per poder oferir ajuts d'emergència amb els que mantenir uns mínims vitals.

O el sistema educatiu, que ha demostrat una eficàcia notable per poder continuar amb els centres oberts i oferir unes taxes de contagis molt baixes per tranquil·litat dels pares i mares, que deixen als seus fills a unes aules segures.

Per tant, aquesta pandèmia també ha permès demostrar que les nostres institucions funcionen. L'Estatut d'Autonomia va ser un vot de confiança a la maduresa democràtica de la nostra terra. Una confiança que hem honrat. Havia qui pensava que no estàvem preparats o que no ens mereixíem tenir un govern propi i un parlament sobirà o uns consells insulars plenament integrats conjuntament amb uns ajuntaments operatius. S'equivocaven.

És veritat que la reacció de l'administració sempre és millorable. I ens hem d'aplicar com a principi de feina la més rigorosa autocrítica. Però negar que la resposta pública no ha estat ràpida i contundent seria injust.

Tothom, des del seu àmbit i competències, ha desenvolupat les seves responsabilitats amb eficàcia i celeritat. Aquesta feina només ha tingut un límit: la quantitat dels recursos econòmics disponibles. Davant les desgràcies, tots els esforços són pocs. I quan xerram de doblers, aquest axioma és encara més cert. Però si hi ha decisió i bona gestió, tot és possible. I crec que així s'està fent.

I també s'ha d'accentuar que el que s'ha fet ha estat de forma coordinada, independentment del color polític. Sense disputes estèrils entre administracions. Sempre a favor de l'interès prioritari, que és arribar amb mesures a la gent. I aquest esperit per afavorir consensos, és una altre fortlesa que, al Parlament, hem viscut molt de prop.

Des l'ample ventall ideològic que tenim aquesta legislatura, vull agrair als grups parlamentaris que hagin defensat els seus posicionaments polítics amb fermesa però amb la generositat necessària per arribar a acords.

Perquè com a parlamentaris, hem de donar exemple a la societat de com s'han de forjar els enteniments. Som un mirall a on la societat espera comportaments adequats a les circumstàncies actuals. Comportaments que deixin fora la confrontació i el bloqueig per obrir la porta a acords.

Pot ser el cas de la reforma del nostre Reglament, que ara permet que els diputats i diputades puguin exercir la seva feina amb totes les garanties jurídiques i democràtiques quan es produeixin situacions extraordinàries com les que vivim.

Amb aquests canvis hem apuntalat els mitjans adients per a que la nostra cambra aprovi les mesures necessàries en cada moment. Una passa imprescindible que garanteix la presa de decisions en el futur. Perquè el que necessita -i vol- la societat són decisions ràpides i solucions immediates. I així s'ha fet.

Perquè a la nostra cambra legislativa, malgrat les restriccions i limitacions, l'activitat no es va aturar en cap moment. És més, es va complir amb la missió legislativa de la cambra i es va reforçar la funció de control al poder executiu.

Les xifres ho demostren. Des de la primera declaració de l'Estat d'alarma al març de l'any passat fins a l'agost, el Parlament no s'aturà i va convalidar 9 Decrets Llei, 6 exclusivament dedicats a establir mesures urgents per pal·liar els efectes provocats per la COVID-19.

Són pinzellades estadístiques de com s'ha traduït el nostre compromís amb la societat per oferir mesures de xoc contra els efectes immediats de la pandèmia. Solucions per garantir que la nostra societat sigui solidària i mantingui vigent el principi de la igualtat d'oportunitats.

Perquè és en situacions com a la que ens enfrontam quan existeix l'amenaça de retrocedir en les fites aconseguides. El risc de regressió que vivim ens obliga a actuar sense dubtes. Qualsevol passa enrere en drets i serveis pot suposar una pèrdua definitiva. I si hi ha res que hem de defensar com mai són els serveis públics que ens estan ajudant a flotar en mig d'aquesta tempesta.

La qualitat de la salut, l'educació o els serveis socials són la carta d'identitat d'una societat que es vulgui definir com a avançada i solidària. I la nostra ho és

gràcies a un Estatut que contempla com a prioritats irrenunciables la protecció d'aquestes prestacions universals i gratuïtes per tothom.

Perquè des del principi de la nostra etapa estatutària, la lluita contra la desigualtat ha estat una meta fixada. Ara és una urgència perquè els efectes econòmics del virus provoquen ferides greus en el teixit social.

Si la crisi econòmica de 2008 ens va ensenyar alguna cosa és que la desigualtat és una amenaça per l'estabilitat social. Milers de persones encara pateixen els efectes d'aquella crisi i veuen ara com els tornen a atacar uns moments crítics inesperats amb efectes insospitats. Aquest grup de persones en especial, amb el conjunt de la nostra societat, s'ha de sentir segura i confiada amb la resposta que donarem de cara al futur que tots volem.

Aquest futur, que és el nostre present, basat amb una democràcia que, com tot lo valuós, exigeix compromís diari, defensa permanent i esforç constant.

Un futur que, crec que tots coincidim, necessita transformacions i canvis:

Necessita una evolució de la nostra economia per solucionar les situacions crítiques similars o noves que ens puguin afectar.

Necessita mantenir l'esforç fet fins ara en Salut, Educació i Serveis Socials.

Un futur que exigeix la protecció de drets com l'accés a l'habitatge.

O la necessitat de defensar el nostre medi ambient per garantir el benestar de les generacions futures i la nostra pròpia supervivència.

Un futur amb una igualtat real entre homes i dones.

Tot això ho contempla el nostre Estatut. Perquè no hem d'oblidar que l'Estatut també és un arma contra la pandèmia. De fet, ens està ajudant ara i ens ajudarà a mig i llarg termini. Ho recordava una de les persones que ha llegit alguns dels articles de la nostra norma, en concret el 115, que fa referència a la gestió dels fons europeus per part de la comunitat autònoma.

Aquest article ens recorda que la recuperació de la pandèmia no és una via per recórrer en solitari. Ho hem de fer de forma coordinada, amb Europa. Perquè és una crisi global que ens afecta a tots. I la salut d'un continent, un país o unes illes és la salut de tot el món.

És així perquè tots estam interconnectats. Avui, vivim aquest fet d'una forma negativa: estam davant un virus que ha traspassat fronteres amb facilitat per

convertir els cinc continents en camps de cultiu. Per tant, per guanyar i superar la pandèmia no hi ha cap solució més que fer feina tots junts. Connectar a l'ajuntament més petit de Balears amb Brussel·les amb un esforç coordinat i ràpid. La gent no pot esperar.

Vostès ho saben. La nostra ciutadania té símptomes de fatiga: fatiga sanitària, fatiga econòmica, fatiga social, fatiga mental, fatiga pandèmica. I espera que els responsables als que han escollit per oferir-los una vida millor els donin respostes. I això és el que hem de fer.

Podem confiar en la capacitat de les institucions democràtiques per exercir les seves funcions amb decisió, de manera integradora i incloent, sense generar ni donar carta de naturalesa a divisions entre ciutadans o fractures de la societat, sense deslegitimar ni a les pròpies institucions ni a l'adversari polític; des del reconeixement, el respecte i l'obertura al pluralisme ideològic i partidista, mitjançant el reconeixement de lo comú, dels espais de coincidència i acord en front a la polarització. I això és el que hem de fer.

Contra el cansament, solucions.

Contra la desesperança, unitat.

Contra la resignació, lideratge.

Perquè com deia el clarividenc escriptor Cristóbal Serra des del seu amagatall intel·lectual, "l'home que només subsisteix, no existeix".

No basta amb deixar passar els problemes i anar tapant forats per avançar. És necessària una forta determinació per encapçalar un projecte de futur que apuntali i reforci el que ja som avui: una societat solidària, oberta al món i que creu en la igualtat d'oportunitats.

Una societat que sap resistir fins i tot en els seus pitjors moments, quan els dubtes i les pors intenten atrapar-nos. No ho han fet i no ho faran.

Perquè Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera no només estan resistint sinó que ja pensen en què s'ha de fer demà per continuar amb una història d'autogovern que està plena d'èxits i objectius aconseguits.

Hem recorregut un camí estatutari que dona la raó als que creien fermament que estàvem preparats per tenir unes institucions pròpies que funcionarien. I així volem que sigui les pròximes dècades.

Un futur de les Illes Balears que inclou a tothom i que hem de construir junts.

Perquè el futur és de tots.

Moltes gràcies.